

BIBLIOTEKA
SHTEJIT

SH-1
240

**KËNGA
E AGIMEVE
MALORE**

**PREND
UKAJ**

POEZI

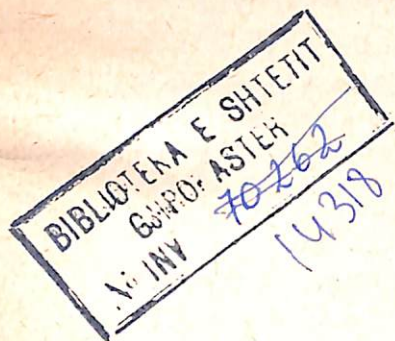
854-1

240

PREND UKAJ

KËNGA E AGIMEVE MALORE

poezi

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

LIRIA E SHPIRITIT

LIRIA E SHPIRITIT
MË DORË TË
MILITARIT

1976

Tirazhi 1500 kopje

Format 70x100/32

Stash: 2204-72

KOMBINATI POLIGRAFIK — Shtypshkronja e Re
Tiranë, 1976

MERRINI KËTO VARGJE

Më këmbë kryqetërthor u rashë viseve të mia
nga luginat bri lumenjve e deri te rrëzat e bjeshkëve
dhe më lindën këto vargje, ngrohur nga dashuria
e malësorëve të mirë: të rinjve e pleqve.

Merrini këto vargje të thjeshta, i sjell për ju
me drojtjen e udhëtarit që nis rrugë të pashkelur;
do gjeni në to pasqyruar copëza qielli blu,
rapsodi gurrash e aromë lulësh derdhur;

një kantier të ri që diku hedh shtat,
ngritur nga duar e zemra punëtorësh;
në sfond malesh profilin e një pushke të gjatë
atavizma jonë në shtegtim pafund shekujsh.

Më këmbë kryqetërthor u rashë viseve të mia
e vargjet m'u njomën me baltën e ugarit.
Merrini, dhuratë jua sjell, o njerëz të mirë,
zemrën kam mbjellur në hullitë e vargut...

BIRI I RAPSODIT

Dy tela të gjatë çiftelie pat tendosur babai
nën qiellin e ftohtë të kasolles së tij;
e ia pat thënë një kënge plot dhembje,
një rapsodie të gjatë nën qiellin e kasolles së tij...

Tregonte kënga për një rrah, për një brinjë,
tregonte kënga për një vatër, për një trim;
«Randë po vijnë, nanë, lotët e tue,
bash si gurë e dhe mbi muc...»

Dy tela të gjatë çiftelie tendosi i biri;
nga vibracionet e saj mbinë këngë të reja
për grunjat që harlisen ndër tarraca,
për dritat që ia behën ndër kulla, për dasmat...

Mbi çifteli, si mbi një hon të thellë, u përkul biri i rapsodit
dhe u mbushën bjeshkët me melodi të reja rapsodish...

NË SHTËPINË MUZE TË POETIT

Kam ardhur në shtëpinë tënde, Migjen,
si mysafir i vonuar
që mes dyerve të tjera kërkon derën e mikut.

Kam ardhur të pushoj në konakun tënd!
Ti më uron me fjalë mirëseardhjen
dhe pranë vetes më bën vend
si një miku të vjetër, të largët,
që dikur i ke njohur babanë...

Babanë tim ti e ke futur në legjendë,
Migjen!

NË KULLËN TIME TË LASHTË, TË VJETËR

Në kullën time të lashtë, të vjetër
zot këtu qemë vetë ndër shekuj.

As gjyshi, as stërgjyshi, as baba, djalë mbas djalit,
për mëshirë s'ia shtrinë dorën as mbretit, as krajlit.

Në kullën time të fortë prej guri
çdo gur i murosur është një zemër burri.

Në ballin e saj, tashmë shndërruar në legjendë,
epokat emrat e tyre i kanë gdhendë...

Kulla ime e lashtë, me kulm pak të harkuar,
përherë një vesh e një sy e mban zgjuar...

HAPSANI

*Në një kodër të fshatit tim turqit ngritën bur-
gun e tyre. Kodra mban emrin Hapsan.*

Një kodër e zhveshur ndanë fshatit tim,
ku rrahin erërat e rrahin stuhitë.
Nga e more këtë emër, ç'fat jetim
të pllakosi ty e treti dashurinë?...

Nga e more këtë emër, cili turk ta dha, —
mallkuar i qoftë emri, mallkuar edhe varri!
Stërgjyshit trim për një pikë ujë buza iu tha
në qelinë e errët, po s'jepej shqiptari.

E shtrenjtë është toka, e shtrenjtë liria;
kur ta rrëmben i huaji — të jetosh nuk bën!
S'e zinte malësinin përbrenda shtëpia,
mbi karakoll nxinte flamuri gjysmëhënë...

Një moti u trandën malet shekullorë
nga piskamat dhe krismat e hutave,

dheu filloi të hapte varre për zabitët
që më s'u besonin lutjeve e skutave. . .

Skutë asgjëkundi nuk u dha armiqve toka ime,
asgjëkundi s'u la emër as farë!

Veç mbetën si kujtime të hidhura për brezat
emra të tillë vendesh si emri turk Hapsan.

RAPSODI

1.

Ti bëre këngë e këngët e tua
i këndonim në dasma, i këndonim në luftë.
Ishin kohë të vështira atëherë,
na duheshin këngë, këngë shumë.

Na duheshin për të pajtuar nënën,
na duheshin për të burrëruar djalin
që armiku të thyente dhëmbët,
që trimat të mësynin malin...

2.

..Burri nuk dorëzohej gjallë
nga gjithë anët i rrethuar;
kullë e moçme merrte flakë,
trimi digjej përvëlur...